



Znak pisma: \$znak sprawy
Warszawa, 20 marca 2023 r.

Zawiadomienie o sposobie załatwienia petycji

Działając na podstawie art. 13 ust.1 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. z 2018 r. poz. 870) zawiadamiam o uznaniu petycji za niezasadną.

Uzasadnienie

Instytucję zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej reguluje ustawa z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2023 r. poz. 221, dalej zwana „Pr. przed.”).

Samo pojęcie „zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej” jest szeroko definiowane w doktrynie. Przykładem jest wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 18 września 2018 r. (*sygn. II GSK 1045/18*), w którym wskazano, że zawieszenie wykonywania działalności gospodarczej należy rozumieć jako przerwę lub zastój w jej prowadzeniu, które są wymuszane przez okoliczności uniemożliwiające jej prowadzenie. Przedsiębiorstwo i przedsiębiorca istnieją w okresie zawieszenia, ale działalność gospodarcza zostaje wstrzymana. Zawieszenie wykonywania działalności gospodarczej będzie wadliwe, w przypadku gdy przedsiębiorca mimo to wykonuje działalność gospodarczą. Przedsiębiorca po zawieszeniu wykonywania działalności gospodarczej nie może zatem m.in. zawierać nowych czy wykonywać wcześniej zawartych umów, dokonywać sprzedaży czy też świadczyć usług.

Zgodnie z art. 25 ust. 2 Pr. przed. przedsiębiorca, pomimo zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej, może:

- przyjmować należności powstałe przed zawieszeniem,
- osiągać przychody finansowe z czynności sprzed zawieszenia,
- zbywać własne środki trwałe i wyposażenie,
- regulować zobowiązania powstałe przed zawieszeniem,

- wykonywać czynności niezbędne do zachowania przychodów,
- zabezpieczać źródła przychodów,
- powołać albo odwołać zarządcę sukcesyjnego.

Podejmowanie wskazanych czynności nie powoduje naruszenia zakazu wykonywania działalności gospodarczej w okresie jej zawieszenia.

Należy zaznaczyć, że każdy przedsiębiorca może złożyć wniosek o zawieszenie działalności gospodarczej bez podania przyczyny. Zawieszenie ma charakter dobrowolny i zależy od decyzji samego przedsiębiorcy oraz jego planów dotyczących swojej działalności gospodarczej.

Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. w art. 20 oraz 22 posługuje się pojęciem wolności działalności gospodarczej. Pojęcie to unormowano w rozdziale I „Rzeczpospolita”, który reguluje naczelną zasadę z punktu widzenia ustroju i funkcjonowania państwa. Konstytucja RP w art. 20 wskazuje, że „społeczna gospodarka rynkowa oparta na wolności działalności gospodarczej, własności prywatnej oraz solidarności, dialogu i współpracy partnerów społecznych stanowi podstawę ustroju gospodarczego Rzeczypospolitej Polskiej”.

Wolność ta obejmuje zatem wolność wyboru rodzaju działalności gospodarczej oraz wolność wykonywania i zaprzestania wykonywania wybranej działalności gospodarczej. W literaturze podkreśla się, że wolność działalności gospodarczej pełni dwie funkcje. Po pierwsze ma stanowić konstytucyjną zasadę ustrojową, a po drugie ma również charakter publicznego prawa podmiotowego. Samo brzmienie art. 20 oraz art. 22 Konstytucji RP świadczy o tym, że wolność działalności gospodarczej jest zasadą, do której wprowadza się wyjątki, dodatkowo tylko w drodze ustawy, oraz jedynie z uwagi na ważny interes publiczny.

Unormowania ujęte w Konstytucji RP zostały ponowione i uszczegółowione przez regulacje zawarte w ustawie Pr. przed., zaczynając od jej preambuły, która akcentuje kluczowe znaczenie konstytucyjnej zasady wolności działalności gospodarczej. Z kolei sama ustawa konstytuuje zasady ogólne dotyczące wolności przedsiębiorczości, które bezpośrednio korespondują z konstytucyjnymi uregulowaniami. Artykuł 2 Pr. przed. stanowi wyraźnie, że podejmowanie, wykonywanie i zakończenie działalności gospodarczej jest wolne dla każdego na równych prawach.

W związku z powyższym, przedstawiona w petycji propozycja, mówiąca że „Sąd zawiesza spółkę, wpis w REGON, wpis w CEIDG przedsiębiorcy, który spełnił określony warunek” mogłaby w naszej ocenie godzić w wartości konstytucyjne.

Ponadto, należy podnieść, że zawieszenie wykonywania działalności gospodarczej dotyczy jedynie przedsiębiorców co do zasady niezatrudniających pracowników (patrz art. 22 ust. 1 Pr. przed.). Związane jest to z zapewnieniem stabilizacji ekonomicznej oraz pewności obrotu gospodarczego. Zatem propozycja dotycząca braku współpracy przez organy samorządu oraz inne organy publiczne z przedsiębiorcami zatrudniającymi „osoby aktualnie notowane za wykroczenia lub przestępstwa, a okres przedawnienia jeszcze nie upłynął” nie jest zasadna.

Odnosząc się do pomysłów ujętych w petycji trzeba także podkreślić, że w obecnym stanie prawnym przepisy ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2023 r. poz. 289, ze zm., dalej zwana „kk”) przewidują już przypadki zakazu prowadzenia działalności gospodarczej. Przesłanką stanowiącą podstawę do orzekania takiego zakazu jest skazanie „za przestępstwo popełnione w związku z prowadzeniem takiej działalności, jeżeli dalsze jej prowadzenie zagraża istotnym dobrom chronionym prawem” (art. 41 § 2 kk).

Pouczenie

Zgodnie z art. 13 ust. 2 ustawy o petycjach sposób załatwienia petycji nie może być przedmiotem skargi.

Z upoważnienia, z wyrazami szacunku

Andrzej Guzowski

Zastępca Dyrektora Departamentu

/ kwalifikowany podpis elektroniczny /